

[Stensballe.]

være blevet begaaet efter den Formulering, § 46 har i den Skikkelse, hvori den er forelagt for det høje Ting, som naar Bestemmelsen er gaaet ud. Jeg tror, at den kun vilde bevirke, at Rækken af dem, der kan underskrive, vilde blive udvidet for dem, som vil begaa Svindlerier paa Konto af kun een Underskrift. Det vilde vi have set i en meget sørgelig og beklagelig Affære, som er for Retten i disse Dage; det havde dér været den letteste Sag at omgaa Bestemmelsen. Den giver ingen Sikkerhed, men den kan være overordentlig besværlig at arbejde med for adskillige Selskaber.

Hvad Ændringsforslag Nr. 10 angaar, er jeg ganske indforstaaet med den Indrømmelse, den højtærede Minister gjorde, at det i Lovforslaget stillede Krav kan volde nogen Vanskelighed. Jeg skal ikke opholde mig derved.

Jeg kommer derefter til Ændringsforslagene Nr. 17 og Nr. 18. Naar Ændringsforslag Nr. 17 er stillet, skyldes det, at Udvalget ved de Henvendelser, der er rettet til det fra Bankerne og ikke mindst fra Provinsbankerne — ogsaa ved personlig Nærværelse i Udvalget af Bestyrelsen — er blevet ængsteligt ved at fastholde, at Bestemmelsen om Pantsætninger skulde gælde for Banker. Der er redegjort derfor i Bilag 2, og det skal jeg henvise til. Jeg skal blot tilføje, at Hovedbetænkeligheden stammer fra, at da Nationalbanken fordrer Sikkerhed for at yde de Ultimolaan, som Bankerne optager, og da Bankerne ellers let vilde kunne laane i Udlandet, vilde, hvis denne Bestemmelse blev opretholdt, Bankforretninger maaske i højere Grad gaa til Udlandet end blive ved vor hjemlige Nationalbank. Overfør Udlandet vilde det ogsaa se noget mærkværdigt ud, om en saadan Bestemmelse blev gennemført, thi en tilsvarende Bestemmelse findes, saa vidt jeg ved, ikke i nogen Banklov. — Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 18 skal jeg udtale, at vi er jo enige i den Hovedbetragtning, den højtærede Minister har gjort gældende ogsaa her i Tinget i Dag, men det stiller sig saaledes for mange Rederiaktieselskabers Vedkommende, at hvis en Bestemmelse som den heromhandlede blev gennemført, maatte man gaa

bort fra en Lønningsmaade for Direktørerne, for hvilken der har været Hævd og Tradition gennem mange Aar, og som man dog ikke kan sige har givet Anledning til saadanne Vanskeligheder, at det af den Grund vilde være nødvendigt for Lovgivningsmagten at bryde ind. Vi har fra vor Side, som har ment, at det var en uheldig Bestemmelse i den Udstrækning, hvori den var udformet, foreslaaet, at der burde gøres Undtagelse alene for Direktørerne for Rederiaktieselskaber, og vi har søgt at formulere Ændringsforslag i den Retning. Det har den højtærede Minister ikke ment at kunne modtage, og vi har derfor ikke stillet et saadant Ændringsforslag, men er blevet enige med Ministeren om at indføre den Bestemmelse, der findes i Ændringsforslag Nr. 18, hvorefter der gives en Tidsfrist til Afvikling. Tidsfristen er den af Ministeren selv tiltraadte for de andre Paragraffers Vedkommende, hvor der ved Indførelse af andre Ændringer er sket en Forkortelse af Tidsfristerne. Jeg er villig til i det kommende Udvalgs møde at drøfte dette Spørgsmaal paa ny, idet jeg mener, at det maa være fuldt tilfredsstillende, naar Bestemmelsen alene kommer til at gælde Direktører i Rederiaktieselskaber. Det er efter Henvendelse fra Rederne, at dette Spørgsmaal er taget op, det er for ikke at gaa til et absolut Brud med gamle Traditioner, at vi har søgt at faa denne Ændring ind. Og saa vil jeg dertil føje, at det er slet ikke for at holde Haanden over visse Direktørers store Indtægter. Thi det, som sker for Rederiernes Vedkommende, er jo ikke, at de faar en Andel i Bruttoindtægten eller Tantième af Bruttofortjenesten ved Driften. Nej, Forholdet er det, at deres Lønninger almindeligt staar i Forhold til Kaptajnernes Lønning, den saakaldte Kaplak. Denne fremkommer paa den Maade, at fra det, som et Skib indtjener, trækkes dets Udgifter i Farten, og af Overskuddet lønnes Kaptajnen, og i Forhold dertil staar ogsaa Rederens Lønning for adskillige Rederiaktieselskabers Vedkommende. Det vil alt-saa ses, at det ikke er en almindelig Tantiémelønning af Bruttofortjenesten ved Driften, men at der her kun er Tale om en Bruttofortjeneste, for saa vidt Generalomkostningerne ikke er indregnet deri. Men